

У име Оца и Сина и Светога Духа.

Велики дан, Велики Петак браћо и сестре, велика дела Господа и Бога нашега која су данас се извршила пред целим родом људским, и пред целом твари Божијом. Како су људи реаговали на ова велика дела Господња, када је Господ узишао на крст и био разапет и када је издахнуо. Ругали су му се! Сва твар беше обузета страхом, измени се од страха, сунце се помрча, земља се затресе, камење се распаде, гробови се отворише и многи мртви устадоше. Све је састрадавало Ономе, који је страдао нас ради.

Једино камена срца људска остала су нетакнута, њих није могло ништа побудити да састрадавају Ономе који је ради њих пострадао. Од тих великих дела које је Господ учинио, чини ми се да је највеће оно дело које на крсту извршио, а то су речи Његове молитве на крсту: „Оче опрости им јер не знају шта раде“. Та молитва покрива не само оне злочинце који су непосредно учествовали у осуди, у распећу Господа Христа, него покрива и цео род људски. И нас данашње Хришћане. Јер и ми својим гресима браћо и сестре, доприносимо Његовом страдању. Сваки грех је нови клин који забадамо у пречисто тело Његово, а Он се моли за нас:

„Опрости им Оче јер не знају шта раде“.

Када би знали шта раде каже на једном месту, не би Господа славе разапели. Ето то је тај данашњи Велики Петак браћо и сестре, када смо се и ми сабрали у овоме маленоме али предивноме храму, да са Господом будемо под његовим крстом, али са Њим у гробу.

Некада раније у Царској Русији, један Владика је одржао беседу на Велики Петак. Најкраћу беседу али и најбољу, свега од неколико речи: „Браћо данас цела твар тугује и плаче, плачимо и ми“. И тиме је завршио. И онда су сузе грунуле и њему и целом народу. И тиме је уствари онда показано, како ми можемо да састрадавамо и да учествујемо у страдањима Господњим.

Али не само на Велики Петак, него целог живота свога да се сећамо тога, да знамо шта нашим гресима чинимо, и да наше грехе избегавамо да чинимо. Ако и погрешимо негде, да прибегнемо к Њему кроз покајање, кроз Свету Тајну Исповести. И Јуда који је издао Господа, он није дочекао Васкрсење Христово, он је пао у очајање, отишао и обесио се. Јер је постао свестан шта је урадио, а није био у стању да се покаје. Него каже: „Раскаја се и отиде те се обеси“.

Ми немојмо никад у очајање падати, али у покајање стално да прилазимо и да молимо од Господа опроштај, а Он је толико милостив да ће нам сигурно опростити грехе наше ако се ми будемо трудили да их не понављамо, да их избегавамо у своме животу.

Нека би Господ који је нас ради разапет на крст и положен у гроб, нека би и нама данашњим Хришћанима, пре свега данашњим Србима Православним, помогао да будемо и останемо оно на шта смо позвани, да будемо верна деца Цркве Православне и верни следбеници Његовог Јеванђеља и Његове науке. А ми кроз данашње учествовање у страдањима Господњим, припремамо се да дочекамо и Његово славно Васкрсење које ће се десити за три дана.

Амин.